

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvscvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

3. Vtrum conuenienter adducti fuerint testes huiusmodi transfigurationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72797)

si non fulgere, & sic fulgere in transfiguratione. Sed primum spectat ad primum, & quasi uniuersale antiquumque miraculum in incarnatione factum, quo suspensa est redundancia gloriæ ab anima in corpus Christi, ut haberet corpus passibile, pro nostra salute moriendo, &c. Secundum autem spectat ad speciale miraculum, quo nunc actualiter corpori passibili, &c. præsistum est, ut fulgeret, & ratio huius in litera dicitur, quod fuit fulgor Christi miraculosus.

Et per hæc patet solutio obiectionum.

In responsione ad tertium, Auctor ad mysticam transfigurationem, relinquens pro manifesto nihil officere claritati gloriæ corporis Christi, si tanta est quod etiam splendidas uestes efficiat, & nubes lucidas reddat, per rationem suorum emissionem. Hæc enim non ad ipsam spectat claritatem, sed ad ipsius effectus, in hoc enim magnitudo lucis corporis Christi ostenditur, & gradua illius participatio, dum uestes propinquiores splendēt, nubes autem remotior, lucida fit.

¶ Super Quaestiones 45. articulum tertium.

Titulus clarus est.

In corpore uenica conclusio. Conuenienter inducti sunt testes transfigurationis. Probat. Ad gloriam eternam, per Christum adducuntur homines peccedentes ipsum, & sequentes, ergo conuenienter homines duo ex præcedentibus, & tres ex sequentibus inducti sunt transfigurationis testes. Antecedens licet sit clarum, manifestatur tamen ex mysterio turbarum claustrum, &c. Conuenienter autem quo ad transfigurationem colligitur, figuratio nihil aliud fuit, quam quadam

lib. 1. ca. 5. in fine.

ca. 3. in Mat. inter mediū & histo. 3.

Ex lib. 3. de mirabilibus sacra scripturae c. 13. colligitur, inter opera Aug. tom. 5. fuit, quam quadam

Christi non fuerit claritas gloriæ, sed quod non fuit claritas corporis gloriosi, quia corpus Christi nondum erat immortalis: sicut enim dispensatiue factum est, ut in Christo gloria animæ non redundaret ad corpus, ita fieri potuit dispensatiue, ut redundaret quantum ad dotem claritatis, & non quantum ad dotem impassibilitatis.

AD SECUNDVM dicendum, quod illa claritas dicitur imaginaria fuisse, non quia esset uera claritas gloriæ, sed quia erat quadam imago representans illam gloriæ perfectionem, secundum quam corpus erit gloriosum.

AD TERTIVM dicendum, quod sicut claritas, quæ erat in corpore Christi, representabat futuram claritatem corporis eius, ita claritas uestimentorum eius designat futuram claritatem sanctorum, quæ superabitur a claritate Christi, sicut candor nimis superatur a splendore solis: unde Grego. * dicit 32. Moralium, quod uestimenta Christi facta sunt splendentia, quia in superna claritatis culmine sancti omnes, ei luce iustitiæ fulgentes adhærebunt: uestium enim nomine iustos, quos sibi adiungit, significat, secundum illud Isai. 49. His omnibus uelut ornamento uestieris. Nubes autem lucida significat Spiritus sancti gloriam, uel uirtutem paternam (ut Orig. dicit) per quam sancti in futura gloria protegentur; quamuis etiam conuenienter significare possit claritatem mundi in nouati, quæ erit sanctorum tabernaculum: unde Petro disponente tabernacula facere, nubes lucida discipulos obumbravit.

ARTICVLVS III.

Utrum testes transfigurationis conuenienter fuerint inducti.

AD TERTIVM sic proceditur. Videtur quod non conuenienter inducti fuerint testes transfigurationis. Unusquisque enim maxime potest perhibere testimonium de notis: sed qualis esset futura gloria tempore transfigurationis Christi nulli homini per experimentum erat adhuc notum, sed solis angelis, ergo testes transfigurationis magis debuerunt esse angeli quam homines.

¶ 2. Præter. Testes ueritatis non decet aliqua fictio, sed ueritas: Moyses autem & Helias non ibi uere affuerunt, sed imaginariè: dicit enim quædam gloriæ super illud Luc. 9. Erant autem Moyses & Helias, &c.

Sciendum est, inquit, non corpora uel animas Moysi & Helias ibi apparuisse: sed in subiecta creatura illa corpora fuisse formata. Potest etiam credi angelico ministro hoc factum esse, ut Angeli eorum personas assumerent, non ergo uidetur quod fuerint conuenientes testes.

¶ 3. Præter. Ad. io. dicitur, quod Christo omnes prophetæ testimonium perhibent, ergo non soli Moyses & Helias debuerunt adesse tamquam testes, sed etiam omnes prophetæ.

¶ 4. Præterea. Gloria Christi omnibus Christi fidelibus re promittitur, quos per suam transfigurationem ad illius gloriæ desiderium accendere uoluit. non ergo solos Petrum & Iacobum & Ioannem in testimonium sue transfigurationis assumere debuit, sed omnes discipulos.

IN CONTRARIVM est euangelicæ scripture auctoritas.

RESPON. Dicendum, quod Christus transfigurari uoluit, ut gloriam suam hominibus ostenderet, & ad eam desiderandam homines pronocaret, sicut supra dictum est. * Ad gloriam autem æternæ beatitudinis adducuntur homines per Christum, non solum qui post eum fuerunt, sed etiam qui eum præcesserunt: unde eo ad passionem properate, tam turbæ, quæ sequebantur, quam quæ præcedebant, ei clamabant, Hofanna, ut dicitur Mat. 21, quasi salutem ab eo petentes: & ideo conueniens fuit, ut de præcedentibus ipsius testes adessent, scilicet Petrus & Iacobus & Ioannes, ut in ore duorum, uel trium testium stare hoc uerbum.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod Christus per suam transfigurationem manifestauit discipulis corporis gloriam, quæ ad solos homines pertinet. Et ideo conuenienter non Angeli, sed homines ad hoc pro testibus inducuntur.

AD SECUNDVM dicendum, quod glo. illa dicitur esse sumpta ex libro, qui intitulatur de Mirabilibus sacra Scripturæ, qui non est liber autenticus, sed falsò ascribitur Augustino. & ideo illi gloriæ non est standum: dicit enim expresse Hieronym. * super Matth. Considerandum est, quod Scribis, & Phariseis de celo signa poscentibus dare noluit: hic uero ut Apostolorum augeat fidem, dat signum de celo: Helias inde descendente, quo conscenderat, & Moysè ab inferis resurgente: quod non est sic intelligendum, quasi anima Moysi suum corpus resumperit: sed quod anima eius apparuit per aliquod corpus assumptum, sicut Angeli apparent. Helias autem apparuit in proprio corpore, non quidem de celo empyreo allato, sed de aliquo eminenti loco in quod fuerat in curru igneo raptus.

AD TERTIVM dicendum, quod (sicut Chryso. dicit super Matth.) Moyses, & Helias in medium adducuntur propter multas rationes. Prima est hæc: quia enim turbæ dicebant eum esse Heliam, uel Hieremiam, aut unum ex Prophetis, capita Prophetarum secum ducit, ut saltem hinc appareat differentia seruorum & domini. Secunda ratio est, quia Moyses legem dedit, Helias pro gloria domini amulator fuit: unde per hoc quod simul cum Christo apparent, excluditur calumnia Iudaorum accusantium Christum tanquam transgressorem legis, & blasphemum, Dei sibi gloriam usurpantem. Tertia ratio est, ut ostendat se habere præteritæ mortis & uitæ, & esse iudicem mortuorum, & uiuorum, per hoc quod Moysen iam mortuum & Heliam adhuc uiuentem, secum ducit. Quarta ratio est.

demonstratio gloriæ inuitatiua ad ipsam. Quo ad numerum testium probatur, quia in ore duorum uel trium.

Art. 1. h. 2. quæst.

Mat. 21.

D. 1. 3.

Super illud Mat. 21. 3. apparuit illis Moyses & Helias. 1. mo. 9.

Hom. 11. 3. Mat. 21. 3. In app. 1. 3. Moyses & Helias. 1. 3. 1.

